Divendres 5 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 7,31-37): En aquell temps, Jesús (...) anà per Sidó a la mar de la Galilea (...). I li presenten un sord i mut, i li supliquen que li imposi la mà. I apartant-lo de la multitud, li ficà els dits a les orelles, i, escopint, li tocà la llengua. I mirant al cel, sospirà, i li digué: «Effethà!» -que vol dir: «Obre't!». I a l'instant se li obriren les orelles, i se li desféu la trava de la llengua, i parlava bé (...).

En l'acció guaridora de Jesús hi entra l'oració

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui considerem com a l'acció sanadora de Jesús hi entra clarament l'oració, amb la seva mirada vers el cel. La força que guarí el sordmut fou provocada certament per la compassió envers ell, però provingué del fet que Jesucrist recorre al Pare.

La decisió de dur el malalt a un lloc apartat fa que, en el moment de la curació, Jesús i el sordmut es trobin sols, en la proximitat d'una relació singular. La intensitat de l'atenció de Jesús es manifesta en què el Senyor toca les oïdes i la llengua del malalt, és a dir, els llocs específics de la seva malaltia, i usa els seus propis dits i, fins i tot, la seva pròpia saliva.

—Però el punt central d'aquest episodi és el fet que Jesús, en el moment d'obrar la guarició, cerca directament la seva relació amb el Pare. L'atenció al malalt, les cures de Jesús vers ell, estan relacionats amb una profunda actitud de pregària adreçada a Déu.